

บทที่ ๖

สรุปและขอเสนอแนะ

การศึกษาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนและอัตราความเสี่ยงจากการลงทุน ระหว่างการประกันชีวิตกับการประกันวินาศภัย โดยได้เลือกศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะ บริษัทประกันภัยที่มีทั้งการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัยอยู่ในบริษัทเดียวกัน แทนที่จะเลือกศึกษากลุ่มบริษัทใดบริษัทหนึ่ง ที่มีการประกันภัยประเภทเดียว แล้วจึงนำมา เปรียบเทียบกัน ที่เป็นดังนี้เพราะ การจัดตั้งบริษัททุกประเภท ย่อมต้องมีคณะกรรมการ บริหารบริษัท (Board of Director) ซึ่งประกอบด้วยประธานบริษัท รองประธาน และคณะกรรมการของบริษัท ซึ่งเป็นกลุ่มของคณะกรรมการเพียงกลุ่มเดียว โดยวาง นโยบายที่จะดำเนินกิจการของทั้งบริษัทได้ ถ้าเป็นบริษัทประกันชีวิต หรือบริษัทประกัน วินาศภัยเพียงอย่างเดียว คณะกรรมการของบริษัทก็สามารถวางนโยบายให้บริษัท ดำเนินกิจการ เพื่อประสพผลสำเร็จ เพียงด้านเดียวด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ยังมีบริษัทประกันภัยอีกกลุ่มหนึ่ง เพียง ๖ บริษัทที่มีคณะกรรมการบริหารของบริษัทชุดเดียว แต่ดำเนินกิจการการประกันภัยทั้งสองประเภทดังกล่าว จึงทำให้ต้องการศึกษาถึงการ ดำเนินงาน ซึ่งต้องใช้การตัดสินใจทั้ง ๒ ด้านในขณะเดียวกัน

การที่ยกเอาการศึกษาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทน และอัตราความเสี่ยง จากการดำเนินกิจการมาศึกษานั้น เพราะจุดมุ่งหมายของทุกบริษัทที่ตั้งขึ้นมา และดำเนิน กิจการนั้น ล้วนต้องการประสพความสำเร็จในการหารายได้ทั้งสิ้น ทุกบริษัทมุ่งหวังหา ผลกำไรตอบแทนที่คุ้มค่า และมีความเสี่ยงภัยจากการลงทุนในระดับปกติ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงความสามารถในการหากำไรจากทรัพย์สินที่ได้ลงทุนไปว่า ในแต่ละฝ่ายนั้น ฝ่ายใดจะมีความสามารถในการนำทรัพย์สินไปหากำไรได้มากกว่ากัน และมีความเสี่ยง ภัยจากการหารายได้นั้นมากนักน้อยเพียงใด

ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบนี้ ได้สรุปผลออกมาว่า อัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงานในอดีตนั้น การประกันชีวิตมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยสูงกว่าการประกันวินาศภัย และมีการกระจายของอัตราผลตอบแทนสูงกว่าการประกันวินาศภัย ดังนั้น จึงทำให้อัตราความเสี่ยงของการประกันชีวิตสูงกว่าการประกันวินาศภัยด้วย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงานคือ การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน ซึ่งมีผลมาจากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของยอดขายสุทธิหรือยอดเบี้ยประกันรับสุทธิ ค่าสินไหมทดแทน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ซึ่งมีการเพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มขึ้นสม่ำเสมอ จึงไม่ทำให้อัตราผลตอบแทนเคลื่อนไหว ขึ้น-ลง อย่างรวดเร็ว

จากการศึกษาเปรียบเทียบทั้งหมดพอจะสรุปผลที่ได้รับจากการศึกษาได้ดังนี้

๑. ในด้านอัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงาน

การประกันชีวิตมีอัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงานเฉลี่ย ๑๘.๑๔% ส่วนการประกันวินาศภัยมีอัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงานเฉลี่ย ๑๐.๑๐% และปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงานนี้ได้แก่ การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ ค่าสินไหมทดแทนระหว่างปี และค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ซึ่งทางฝ่ายการประกันวินาศภัยเกิดการเพิ่มหรือลดมากกว่า แต่ประจวบกับการเพิ่ม-ลดของสินทรัพย์ทั้งหมดในปีนั้น ๆ จึงทำให้อัตราผลตอบแทนมีการกระจาย (ความเสี่ยง) ต่ำกว่าการประกันชีวิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ในด้านอัตราความเสี่ยงจากการดำเนินงาน

เนื่องจากอัตราความเสี่ยงวัดได้จากการกระจายหรือการเคลื่อนไหวของอัตราผลตอบแทน ดังนั้น เมื่ออัตราผลตอบแทนจากการประกันชีวิตมีการกระจายหรือเคลื่อนไหวมากกว่าการประกันวินาศภัย ดังนั้น เมื่อวิเคราะห์อัตราความเสี่ยงออกมาแล้ว การประกันชีวิตจึงมีอัตราความเสี่ยงสูงกว่าการประกันวินาศภัย ผลจากการวิเคราะห์อัตราความเสี่ยงจากการประกันชีวิต = $\pm ๒.๐๕\%$ ส่วนอัตราความเสี่ยงจากการประกันวินาศภัย = $\pm ๑.๒๗\%$ โดยอัตราความเสี่ยงนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ การกระจายของอัตราผลตอบแทน ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าอัตราความเสี่ยงมีอิทธิพลจากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราผลตอบแทนนั่นเอง

๓. ในด้านนโยบายการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย

จากการได้ศึกษาเปรียบเทียบมาทั้งหมดนี้ พอจะสรุปผลถึงแนวนโยบายของกลุ่มบริษัทประกันภัยนี้ได้ว่า มีนโยบายเน้นหนักในการขยายงานด้านประกันชีวิตมากกว่าด้านประกันวินาศภัย แม้ว่าบริษัทจะดำเนินกิจการให้บริการรับประกันทั้ง ๒ ประเภท ก็เพื่อเป็นการหากำไรของทั้ง ๒ ด้าน ให้ได้มากที่สุดภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย และเพื่อความพร้อมมูลของธุรกิจ บริษัทจึงมีนโยบายที่ให้บริการแก่สังคมทั้ง ๒ ประเภท ดังนั้น จึงพอจะสรุปผลได้ว่า กลุ่มบริษัทประกันภัยนี้มีนโยบายเน้นหนักทางฝ่ายการประกันชีวิต มากกว่าการประกันวินาศภัยด้วยสาเหตุสำคัญ ๓ ประการ ดังนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓.๑ **ทรัพย์สินและหนี้สิน** ทางด้านการประกันชีวิต เบี้ยประกันชีวิตรับ ถือว่าเป็นทรัพย์สิน ซึ่งต้องลงบัญชีทุกปี (เงินสำรองประกันชีวิตส่วนที่ใช้ลงทุนหาดอกผล และขยายกิจการ) และในขณะเดียวกัน ฝ่ายประกันชีวิตต้องกัน เบี้ยประกันชีวิตส่วนหนึ่ง เป็นหนี้สินที่ฝ่ายประกันชีวิตต้องชำระด้วย (เงินสำรองประกันชีวิตที่กำหนดไว้จ่าย เมื่อสัญญาครบกำหนด) ส่วนด้านทุนของฝ่ายประกันชีวิตนั้น มีทุนจากการรวมหุ้นเพิ่มขึ้น เล็กน้อย ดังนั้น ทรัพย์สินของการประกันชีวิตจึงเพิ่มมากขึ้นทุกปี

ส่วนด้านการประกันวินาศภัย เบี้ยประกันภัยรับทางบัญชีถือว่าเป็นทรัพย์สินและหนี้สิน ในปีนั้นๆ เพราะสัญญาประกันวินาศภัยส่วนใหญ่มีระยะสั้น ๑ ปี หรือน้อยกว่า เมื่อครบสัญญาแล้ว ทางบัญชีก็ตัด เบี้ยประกันรับที่เป็นทรัพย์สินนั้นออก เป็นรายได้, โดยไม่ได้ทบทเบี้ยประกันรับในปีนั้น ๆ เป็นทรัพย์สินในปีต่อไปแต่อย่างใด

ตาราง ๖.๑ ตารางเปรียบเทียบทรัพย์สินและหนี้สินรวมทั้ง ๕ บริษัท ระหว่างการประกันชีวิตกับการประกันวินาศภัย

(หน่วย ๑,๐๐๐ บาท)

พ.ศ.	ทรัพย์สิน		หนี้สิน	
	การประกันชีวิต	การประกันวินาศภัย	การประกันชีวิต	การประกันวินาศภัย
๒๕๑๖	๑,๓๗๘,๔๖๑	๑๗๓,๖๐๔	๑,๓๙๑,๒๖๘	๑๑๗,๕๕๒
๒๕๑๗	๑,๖๕๐,๖๔๐	๒๐๘,๕๖๕	๑,๖๗๕,๖๓๕	๑๕๖,๔๙๔
๒๕๑๘	๑,๙๙๙,๕๐๑	๒๑๖,๖๖๓	๑,๙๕๘,๓๘๐	๑๗๐,๔๒๖
๒๕๑๙	๒,๓๔๓,๘๑๘	๒๒๑,๙๐๕	๒,๓๑๗,๐๓๒	๑๕๙,๓๓๗
๒๕๒๐	๒,๘๐๕,๕๖๘	๓๕๐,๕๔๕	๒,๗๓๒,๑๗๙	๒๘๑,๖๙๔
๒๕๒๑	๓,๓๖๒,๖๐๒	๓๖๑,๕๙๒	๓,๑๙๒,๒๙๒	๓๐๐,๘๘๗
๒๕๒๒	๔,๑๓๓,๒๖๒	๔๗๐,๔๑๐	๓,๘๐๙,๑๐๔	๓๕๗,๘๖๔

ที่มา : ฝ่ายวิชาการ สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

จากตาราง เราทราบว่า ทรัพย์สินทางฝ้ายประกันชีวิตมากกว่าฝ้ายประกันวินาศภัยมาก ทั้ง ๆ ที่เมื่อเริ่มดำเนินการใหม่ เริ่มด้วยเงินทุนที่เท่า ๆ กัน ทำให้ผู้บริหารพอใจ และมีกำลังใจที่จะดำเนินงานทางด้านประกันชีวิตมากกว่า ทั้ง ๆ ที่มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนต่ำทุกปี

จากตาราง ๖.๑ ทรัพย์สินฝ้ายประกันชีวิตใน พ.ศ. ๒๕๑๖ = ๑,๓๗๘,๕๖๑,๐๐๐ ส่วนทรัพย์สินฝ้ายประกันวินาศภัยใน พ.ศ. ๒๕๑๖ = ๑๗๓,๖๐๔,๐๐๐ บาท เมื่อเปรียบเทียบแล้ว ทรัพย์สินฝ้ายประกันชีวิตมากกว่าฝ้ายประกันวินาศภัยถึง ๗.๙ เท่า และพอมายัง พ.ศ. ๒๕๒๒ ทรัพย์สินทางฝ้ายประกันชีวิตมากกว่าฝ้ายประกันวินาศภัยถึง ๘.๘ เท่า

ทางด้านหนี้สิน ฝ้ายประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๖ = ๑,๓๘๑,๒๖๘,๐๐๐ บาท ส่วนหนี้สินฝ้ายประกันวินาศภัยใน พ.ศ. ๒๕๑๖ = ๑๑๗,๕๔๒,๐๐๐ บาท เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ด้านฝ้ายประกันชีวิตมีหนี้สินมากกว่าด้านประกันวินาศภัย ๑๑.๘ เท่า (ใน พ.ศ. ๒๕๑๖ ฝ้ายประกันชีวิตขาดทุน) และในปี ๒๕๒๒ ด้านฝ้ายประกันชีวิตมีหนี้สินมากกว่าฝ้ายประกันวินาศภัยถึง ๑๐.๖ เท่า

บริษัทประกันภัยเหล่านี้เริ่มก่อตั้งบริษัทระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๑-๒๔๘๔ คือ ประมาณ ๓๐-๔๐ ปีก่อน โดยเริ่มด้วยทุนที่เท่ากันเป็นส่วนใหญ่ (บทที่ ๒) เช่น บริษัทอเมริกันอินเตอร์-แนชชั่นแนล จำกัด เริ่มดำเนินการด้านประกันวินาศภัย (และประกันชีวิตพร้อมกัน เมื่อ ๑ ตุลาคม ๒๔๘๑) ด้วยทุนฝ้ายละ U.S.\$ ๒๐ ล้านเท่ากัน หรือบริษัทเมืองไทยประกันชีวิต เริ่มดำเนินการกิจการด้านประกันวินาศภัย เมื่อ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๔ ด้วยทุน ๑๐ ล้านบาท และเริ่มดำเนินการกิจการด้านการประกันชีวิตเมื่อ ๗ มีนาคม ๒๔๘๔ ด้วยทุน ๑๐ ล้านบาทเช่นกัน แต่พอมายถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้านการประกันชีวิตกลับมีทรัพย์สินมากกว่าทางด้านการประกันวินาศภัยถึง ๘.๘ เท่า

ดังนั้นบริษัทจึงมีนโยบาย เน้นหนักที่ดำเนินกิจการทางด้านประกันชีวิตมากกว่า
ด้านการประกันวินาศภัยด้วยเหตุผลข้างต้น

๓.๒ เงินสดรับสุทธิที่บริษัทได้รับจากการประกันชีวิตกับการประกัน
วินาศภัย การประกันชีวิตได้รับมากกว่าการประกันวินาศภัย จึงทำให้นโยบายของบริษัท
เน้นหนักทางด้านประกันชีวิต

ตารางที่ ๖.๒ ตารางเปรียบเทียบเงินสดรับสุทธิจากการดำเนินงานระหว่างการประกัน
ชีวิตกับการประกันวินาศภัย

(หน่วย ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท)

พ.ศ.	เงินสดรับสุทธิจากการ ดำเนินงาน ฝ่ายประกันชีวิต	เงินสดรับสุทธิจากการ ดำเนินงาน ฝ่ายประกันวินาศภัย
๒๕๑๗	๒๖๙	๒๒
๒๕๑๘	๓๒๘	๑๘
๒๕๑๙	๓๗๒	๒๐
๒๕๒๐	๕๑๐	๓๖
๒๕๒๑	๕๙๖	๕๔
๒๕๒๒	๘๘๕	๕๔

ที่มา ขบแสดงการหมุนเวียนของเงินสด บทที่ ๓ หน้า

จากตาราง ๖.๒ ใน พ.ศ. ๒๕๑๗ การประกันชีวิตได้รับเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน ๒๖๕ ล้านบาท แต่ทางด้าน การประกันวินาศภัยได้รับเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานเพียง ๒๒ ล้านบาท ซึ่งการประกันชีวิตได้รับเงินสดสุทธิมากกว่าการประกันวินาศภัยถึง ๑๒.๒๒ เท่า

พ.ศ. ๒๕๑๘ การประกันชีวิตได้รับเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานมากกว่าการประกันวินาศภัย = ๑๘.๒๒ เท่า

พ.ศ. ๒๕๒๒ การประกันชีวิตได้รับเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานมากกว่าการประกันวินาศภัย = ๒๐.๑๑ เท่า

เฉลี่ยการประกันชีวิตได้รับเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานมากกว่าการประกันวินาศภัย = ๑๖.๐๕ เท่า

ดังนั้น จึงทำให้นโยบายของบริษัทเน้นหนักในทางด้านการประกันชีวิต

๓.๓ ตลาดของการประกันภัยในประเทศไทย จากการสอบถามผู้บริหารของบริษัทประกันภัยเหล่านี้ได้ให้ความเห็นว่า บริษัทมีนโยบายที่จะพัฒนากิจการทั้ง ๒ ฝ่าย คือ ฝ่ายประกันชีวิตและฝ่ายประกันวินาศภัย ให้บรรลุผลสำเร็จด้วยดีทั้งคู่ แต่ตลาดของการประกันในประเทศไทยเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการประกันภัยปัญหาหนึ่ง กล่าวคือ

ตลาดการประกันชีวิตนั้นยังมีอีกมาก บุคคลที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์ที่ระบุไว้ในระเบียบของบริษัท มีสุขภาพดี และสามารถชำระเบี้ยประกันได้ ก็สามารถทำประกันชีวิตได้ทุกคน และจะมีกรรมธรรม์ประกันชีวิตคนละกี่ฉบับก็ได้ทั้งสิ้น เหมือนกับการฝากเงินไว้กับธนาคารจะเปิดกี่บัญชีหรือที่ธนาคารก็ยอมทำได้ นอกจากนี้แล้ว เมื่อสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๒๐^๑ มีผู้ถือกรรมธรรม์ประกันชีวิตเพียง ๗๘๘,๘๗๕ ฉบับเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ประเทศเรามีพลเมืองถึง ๔๕ ล้านคน

^๑ รายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๐ สำนักงานประกันภัย
กระทรวงพาณิชย์, หน้า ๑๓.

ดังนั้น จึงยังมีบุคคลอีกมากมายที่มีคุณสมบัติพร้อม ที่จะทำประกันชีวิตได้ แต่ก็ยังไม่ได้ทำ ตลาดของการประกันชีวิตจึงยังคงกว้างมาก รอรับการขยายตลาดได้ทุก เมื่อ ส่วนบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยทั้งหมด ขณะนี้มี ๑๑ บริษัทเท่านั้น คู่แข่งขันในธุรกิจจึงมีไม่มากนัก โอกาสที่จะขยายงานทางด้านการประกันชีวิตจึงมีมากกว่า

ตลาดการประกันวินาศภัย โดยที่การประกันวินาศภัย เป็นการประกันทรัพย์สิน ที่มีทุนจำกัดตายตัว และผู้ใช้บริการของการประกันวินาศภัยนั้น ต่างก็เห็นประโยชน์ และใช้บริการมากมายอยู่แล้ว เพราะเป็นการผลัดภาระการเสี่ยงภัยให้กับบริษัทประกันภัย จึงมีผู้นิยมประกันวินาศภัยกันมาก เช่นการประกันอัคคีภัย ประกันการขนส่งสินค้าและประกัน อุบัติเหตุ เป็นต้น ตลาดของการประกันวินาศภัยจึงขยายได้ค่อนข้างน้อย นอกจากนี้แล้ว ยังมีบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยถึง ๔๕ บริษัท เมื่อมีคู่แข่งกันมาก ทำให้ลูกค้า กระจายออกไปมาก ทำให้การประกันวินาศภัยกำไรไม่มากนัก

จากการศึกษาถึงตลาดของการประกันชีวิต ตลาดการประกันวินาศภัย และเพื่อความ อยู่รอดของบริษัท จึงทำให้บริษัทประกันภัยทั้ง ๕ บริษัทที่ทำการศึกษานี้ หันมาขยายงานด้าน การประกันชีวิตมากกว่าการประกันวินาศภัย เพราะขยายได้สะดวกกว่า และคู่แข่งกันก็มีน้อย รายกว่า จึงคล้าย ๆ กับว่าบริษัทมีนโยบายเน้นหนักไปในทางด้านประกันชีวิตมากกว่าด้าน การประกันวินาศภัย

จากเหตุผลทั้ง ๓ ประการดังกล่าว ทำให้วิเคราะห์ออกมาได้ว่า นโยบายหลัก ของการประกันภัย เหล่านี้ เน้นหนักไปในทางการประกันชีวิตมากกว่าการประกันวินาศภัย

๔. ในด้านแนวโน้มในอนาคต จากการวิเคราะห์ในบทที่ ๕ พอลจะสรุปถึงแนว โน้มในอนาคตของบริษัทประกันภัยที่ได้ศึกษา ดังนี้.

๔.๑ อัตราผลตอบแทน จากการลงทุน

อัตราผลตอบแทนในอดีต การประกันชีวิตเฉลี่ย ๑๔.๑๕% ต่ำกว่าการประกัน วินาศภัย ซึ่งเฉลี่ยได้ ๑๐.๑๐% และจากการวิเคราะห์เส้นแนวโน้มในอนาคต เส้นแนวโน้มของ

การประกันชีวิตเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีค่าของ $b = 0.๔๐๒๖$ จากการคำนวณเส้นแนวโน้มอัตราผลตอบแทนของการประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๒๓ อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ = ๒๐.๔๘% และใน พ.ศ. ๒๕๒๖ = ๒๓.๕๑%

ส่วนเส้นแนวโน้มอัตราผลตอบแทนของการประกันวินาศภัยก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยเส้นแนวโน้มมีค่าของ $b = 0.๒๐๘๓$ จากการคำนวณแนวโน้มของอัตราผลตอบแทนจากการประกันวินาศภัยใน พ.ศ. ๒๕๒๓ อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ = ๑๐.๗๒% และใน พ.ศ. ๒๕๒๖ = ๑๑.๓๔%

๔.๒ อัตราความเสี่ยง

อัตราความเสี่ยงของการประกันชีวิตในอดีต เฉลี่ย + ๒.๐๕% ส่วนอัตราความเสี่ยงของการประกันวินาศภัยในอดีต เฉลี่ย + ๑.๒๗%

โดยที่อัตราความเสี่ยงของกิจการทั้ง ๒ ฝ่ายขึ้นอยู่กับการกระจายของอัตราผลตอบแทน ดังนั้น หากอัตราผลตอบแทนฝ่ายใดมีมากเท่าใด ความเสี่ยงก็สูงขึ้นเช่นกัน และหากว่าอัตราผลตอบแทนในอนาคตยังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เหมือนเส้นแนวโน้มในอนาคตที่ได้วิเคราะห์มาแล้วนั้น และการกระจายของอัตราผลตอบแทนก็มีลักษณะคล้ายอดีตแล้ว อัตราความเสี่ยงก็จะคงที่ แต่หากกิจการแก้ไขให้อัตราผลตอบแทนเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าเดิม และมีการกระจายต่ำแล้ว ความเสี่ยงของกิจการก็จะลดน้อยลงไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเปรียบเทียบทั้งหมดนี้ ทำให้ทราบถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจประกันภัยที่ควบคู่กันไปทั้ง ๒ ประเภทในบริษัทเดียวกัน จึงใคร่ขอเสนอแนะดังนี้

๑. การวางแผนล่วงหน้าของผู้บริหารงาน ควรทำให้รอบคอบและรัดกุม การเพิ่มรายได้ ควรเพิ่มจากการขายเป็นหลัก โดยเน้นถึงความสำคัญของฝ่ายขาย ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของธุรกิจนี้ รายได้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในกิจการ แม้แต่รายได้จากการลงทุน มาจากฝ่ายขายทั้งสิ้น เพราะกิจการนำเอาเบี้ยประกันส่วนที่เหลือนำไปลงทุนหาดอกผล ดังนั้น ผู้บริหารไม่ควรตัดค่าใช้จ่ายทางด้าน การขายออกให้มาก ค่าจ้างหรือค่าบำเหน็จ (นายหน้า) ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของผู้บริหารการขายและพนักงานขาย ไม่ควรตัดให้ลดลงกว่าเดิม เพราะเท่าที่ผ่านมาทำให้การขายขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก เป็นการบำรุงขวัญและกำลังใจฝ่ายขายด้วย

การจัดการเกี่ยวกับการลงทุนในสินทรัพย์ลงทุน ควรทำให้รัดกุมและให้เกิดดอกผลให้มากที่สุด การลงทุนใดที่ให้ความมั่นคงพอที่บริษัทยอมรับได้ และให้ผลตอบแทนสูงและไม่ขัดต่อกฎหมาย ก็ควรลงทุนให้มาก เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ อีกทางหนึ่ง ตรงกับวัตถุประสงค์ของการตั้งบริษัทประกันภัย

การลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ควรจะลดลงในสิ่งที่จำเป็นและไม่ขัดต่อความคล่องตัวในการดำเนินงาน การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ ควรอยู่ในขอบเขต ยกเว้นเงินเดือนพนักงานไม่ควรลด เพราะเป็นการบำรุงขวัญและกำลังใจให้ทำงานดีขึ้นไปมากขึ้น ควรจะมีการป้อนงานให้พนักงานทำเต็มความสามารถ การพิจารณาเพิ่มพนักงานประจำควรอยู่ในขอบเขตของความจำเป็น เพราะเงินเดือนและสวัสดิการของพนักงานนี้เป็นจำนวนหนึ่งที่สูงในบริษัท

๒. การรักษาสภาพคล่องของกิจการ การคงเงินสดไว้ในกิจการมากเกินไป ไม่ทำให้เกิดรายได้ขึ้นมาเลย จากงบดุลทำให้มองเห็นถึงการคงเงินสดและเงินฝากธนาคารเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ผู้บริหารควรทราบถึงค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนจากอดีตว่าเดือนใดใช้เงินสดมากหรือน้อยเพียงใด ควรจะคงเงินสดไว้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จำเป็นเท่านั้น ส่วนเงินสดที่เหลือ

ควรนำไปลงทุนในสินทรัพย์ต่าง ๆ ที่ให้ผลตอบแทนมากกว่า โดยอาจจะกันไว้อีกจำนวนหนึ่งที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย แต่มีผลตอบแทนไว้เตรียมรับสถานการณ์ หากเงินสดขาดมือลง ไม่ควรทิ้งไว้เฉย ๆ มากเกินความต้องการใช้จ่าย เพราะทำให้เสียโอกาสในการหารายได้ให้กิจการอีกทางหนึ่ง

การดำเนินงานของบริษัทปะกันภัยทั้ง ๕ บริษัทนี้ จากการศึกษาเปรียบเทียบ ทำให้เราทราบว่า การดำเนินงานเน้นหนักไปในทางการประกันชีวิต ทั้งนี้เพราะได้กำไรสูงกว่าการประกันวินาศภัย (ทั้ง ๆ ที่กำไรต่อทรัพย์สินของการประกันชีวิตต่ำกว่าการประกันวินาศภัย) จากการวิเคราะห์ข้อมูลในอดีตจนถึงปัจจุบัน และดูแนวโน้มในอนาคต การประกันชีวิตให้ทรัพย์สินของบริษัททางบัญชีเพิ่มพูนมากขึ้น และให้กำไรเพิ่มมากขึ้นด้วย จึงทำให้นโยบายของบริษัทเน้นหนักทางด้าน การประกันชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี เพราะธุรกิจใดให้ประโยชน์แก่บริษัทมาก ก็ย่อมสนใจและเอาใจใส่ในธุรกิจนั้น แต่อย่าลืมว่าธุรกิจของเราเป็นธุรกิจที่ดำเนินกิจการควบคู่กัน ทั้งการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัย โดยที่แนวโน้มของการประกันวินาศภัยก็ไม่ค่อยดีนัก จึงขอแนะนำให้ฝ่ายบริหารของบริษัทพยายามเน้นความสำคัญของการประกันวินาศภัยให้มากด้วย เอาใจใส่ดูแลและให้ความสำคัญเหมือนกับเคยให้ความสำคัญแก่การประกันชีวิตในอดีต ซึ่งตามประวัติความเป็นมาของการประกันชีวิตในอดีตนั้น ล้มลุกคลุกคลานมาตลอด เรายังแก้ไขให้การประกันชีวิตดีขึ้นได้ดังเช่นปัจจุบันและในขณะนี้แนวโน้มในอนาคตของการประกันวินาศภัยกำลังจะประสบปัญหาความล้มเหลว เมื่อเราทราบล่วงหน้าก็ควรที่จะหาทางแก้ไขให้ดีขึ้นด้วย ดังได้กล่าวถึงการขยายตลาดมาแล้ว ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือการจะควบคุมงานทุก ๆ ด้านให้รัดกุมขึ้น เพื่อเตรียมเผชิญกับปัญหาในอนาคตที่จะเกิดขึ้นในไม่ช้านี้

เราทุกคนยอมรับกันอยู่แล้วว่า บริษัทประกันภัยนั้น เป็นสถาบันการเงินแห่งหนึ่งของประเทศ เป็นแหล่งระดมเงินทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่ดีแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะบริษัทประกันชีวิตเป็นแหล่งระดมเงินทุนระยะยาว เพราะสัญญาการประกันชีวิตนั้น เป็นสัญญาระยะยาว ดังนั้นเบี้ยประกันชีวิตที่บริษัทได้รับแต่ละปีจึงจัดสรรให้กู้ยืมในระยะยาวได้ การดำเนินงานของธุรกิจ

ประกันภัยในปัจจุบันทันสมัยขึ้น เพราะได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ต่าง ๆ ในอดีตมานาน จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขกับธุรกิจในปัจจุบัน เพื่อให้ก้าวหน้าต่อไปเรื่อย ๆ ในระยะหลังนี้ การประกันภัยในประเทศไทยดีขึ้นมาก แต่ละบริษัทได้รับกำไรทุก ๆ ปีเสมอมา บริษัทประกันภัยต่าง ๆ ได้รับการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจากรัฐบาล โดยให้สำนักงานประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้ดูแลให้ความสะดวก เปรียบเหมือนกับธนาคารพาณิชย์ทั่วไป มีธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลัง เป็นผู้ดูแลและควบคุม ดังนั้น บริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัยในปัจจุบันจึงมีความมั่นคงขึ้น เป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจของประชาชนทั่วไป การตั้งกฎข้อบังคับต่าง ๆ ที่ทางรัฐบาลได้ตั้งขึ้นมาเพื่อให้สำนักงานประกันภัยเป็นผู้ควบคุม เช่น การกันเงินสำรองเพื่อจ่ายในกรณีเกิดการเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การให้แยกบัญชีออกเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายประกันชีวิตและฝ่ายวินาศภัย แยกคนละบัญชีกัน แม้ว่าจะจะเป็นบริษัทเดียวกันก็ตาม เพื่อการควบคุมดูแลอย่างทั่วถึง หรือการที่บริษัทผลัดภาระและการกระจายความเสี่ยงให้แก่บริษัทประกันภัยอื่น ๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศ (Re-insurance) เพื่อแบ่งเบาภาระความเสี่ยงภัยในกรณีที่มีการประกันด้วยจำนวนทุนประกันที่สูงมาก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้บุคคลภายนอกมองเห็นถึงความมั่นคงของบริษัทประกันภัยในปัจจุบัน และยอมรับถึงความมั่นคงกว่าในอดีต เกิดความเชื่อมั่นที่จะใช้บริการของการประกันภัย เมื่อผู้ซื้อบริการ กล้าที่จะซื้อมากขึ้น ๆ ผู้รับประกันก็พร้อมที่จะขายบริการนั้นให้ ดังนั้น ในอนาคตธุรกิจการประกันภัยย่อมจะเจริญก้าวหน้าต่อไปอย่างรวดเร็ว เป็นแหล่งระดมเงินทุนที่สำคัญของประเทศ และเป็นสถาบันการเงินที่มั่นคงแห่งหนึ่งของชาติสืบไป